

HUMORISZTIKUS KÉPES HAVI KOZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BARTALITS IMRE.

TARTALOM:

A modern Amphion. (Képpel.) — Nemzetemhez. (Költemény.) — Havi krónika. — „Ebkövi“ couplettek. (Képpel.) — Hogyan lett Telekesy uramból Weisz Márkus. (7 képpel.) — A gojim nyüzője. (Költemény.) — Kivonat a menyei vereskönyvből. — Szikrák. — Bravour. (Költemény.) Jertek ide. (Költemény.) — Kivonat a fővárosi zsidótanács ülésből. — Az igazságos könyvkereskedő. (Képpel.) — Maczes. — Hirlapnyilatkozatok a tiszta-eszlári leány-„vágás“-ról. — Mellékleten: Magyarország hét csapása. (Képpel.) — Tulvilági kép. (Képpel.) — A bécsi Ring-színházi pör vádlottai. (Képpel.)

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN PÓSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1882.

előfizetési ára postai bérmentes
szétküldéssel

egész évre 1 frt.

**Gyűjtőknek 5 példány
után tiszteletpéldánnyal
szolgálunk.**

**Ujjonnan belépő előfizetők a
„Füstölő“ eddig megjelent számait
is kapják.**

Az előfizetések legzélszerűbben postautalványnyal, Bartalits Imréhez, a „Füstölő“ kiadótulajdonosához: (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám) intézendők.

A május hó elsején kiadott 7. szám tartalma:

Zsidó nóta. (Költmény) — Kivonat a menyei vöröskönyvből. — Istóczy egy kissé köhög. (Költmény.) — Honjody Ábróhám dololja moghánok. (Képpel.) — Havi krónika. — Adomák. — Ulpianus Iczig jogász, és Aesculapius Pinkász orvosnövény-dék discursusai. (Képpel.) — Különféle akasztások. (2 Képpel.) — Ha az égen . . . (Költmény.) — Szegeci füstök. — Váratlan meglepetés. (Képpel.) — A zsidóság vége. (Költmény Bolond Istóktól) — Macsesz — Okmánytár. — A becsültsérsítés netovábbja. (2 képpel.) — Levélszkrény. — Ragaszka kalapokba, hírlapok- és zsidókra. — Tormás hus. — Fejőtör. — Szerkesztői üzenetek.

„12 R Ö P I R A T“

Antisemitikus politikai közlöny.

Szerkesztő és kiadótulajdonos: ISTÓCZY GYÖZŐ.

Második évfolyam.

Melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe a „12 röpirat“-ot. Míg a „Füstölő“ a zsidóság kinővéseit a humor és a guny fegyvereivel ostromozza, addig a „12 röpirat“, ezen, összes sajtónk majdnem teljes hallgatagsága mellett egyetlen magyar antisemita politikai közlöny, a zsidókérdést mint világhérdést a tudomány és tapasztalat fegyvereivel viszi tovább. Sokan, a kik zsidókkal pórul jártak, s kik közül némelyek ezeket vesztek, mások pedig életnyugalmukat vesztek-

ték, s csak később szereztek meg maguknak ezt a valódi talizmánt, bänkódnak azon, (késő bánat!) hogy korábban nem birták e füzeteket, a melyek legbiztosabb óvszer az ellen, hogy közülünk valaki zsidó által megkárosították vagy bajokba bele-sodortassék. — Kiadóhivatalunk utján ugy az I. mint a jelenleg folyó II. évfolyami füzetek 3—3 frttal megszerezhetők.

A megrendelések, legzélszerűbben posta-utalvány utján küldendők be.

A második évfolyam nyolczadik (májusi) füzetének tartalma.

A zsidó harcztéréről. Havi szemle: (A baltai katasztrófa. Zsidó-ellenes kitörések Oroszország egyéb helyein. Kripto-semita és muszaj zsidóbarát „keresztény földbirtokosok.“ Az orosz kormány újabb adminisztratív rendszabályai. A megvesztegetett muszka hivatalnokok. Ignatjev gróf belügyminister zsidóügyi törvényjavaslata, a kit a zsidólapok hiába menesztének. A „Pester Lloyd“ nihilisztikus fenyegetődzése III. Sándor czár ellen. — Ujabb zsidó-intervencionális kísérletek. Az északamerikai Egyesült-Államok diplomáciai intervenciója. Anti-chinaizmus és anti-semi-tizmus — A zsidók tömeges kivonulása Oroszországból. A bródyi zsidótábor. Lembergi bullelinek a zsidó kivándorlás folyamatáról. A muszka-zsidó kivándorlási mozgalom hullámainak átcsapása Magyarországra. A londoni Mansion-house-i zsidó bizottság tagjai: báró Montague és Dr. Asher, Wahrmann Móricz vezetése mellett Tisza Kálmán miniszterelnöknél. Terv a muszkaországi zsidóknak Bosniába való telepítése iránt. — Könyöradománygyűjtés a muszkaországi zsidók részére. Az „Alliance israélite universelle“ gyűlése Berlínben. Crémieux és Disraeli egyetemes zsidóügyi politikájának bukása. — Bécsi philosemita gyűlések. A zsidók zsoldjában levő bécsi szociáldemokratia. — Az antisemita gyűlések betiltása az osztrák kormány által. Taaffe grófnak és kormányának elítéltetése a németországi független sajtó részéről. „Schlafé Jüden, schlafé!“ — A bécsi reform-egyletnek az osztrák birodalmi tanácshoz intézett és Schönener képviselő által beadott kérvénye az oroszországi zsidóknak Ausztriában való megtelepedése ellen. — Palestina gyarmatosításának kérdése. — A németországi „Szabadon gondolkozók szövetségé“-nek és Renan Ernőnek nyilatkozatai a zsidókérdésben. — XIII. Leo pápa encyclicája. — A páztói zsidógyű befejezése. — Szatmár-megy feliratának pártolása Somogy, Héves, Torontál sat. megyék részéről. Szatmár-megyé körlevélének tárgyalása Somogy-megyé közgyűlésén. A zemplén-megyvei antisemita mozgalom „elnyomása.“ — Panaszkönyv. — P J.-nek Temesvárról b-küldött viszonzválasza P. I. b-i járásbírósiq aljegyző ellennyilatkozatára. — Hangok a vidékről. Nyílt levelek a szerkesztőhöz: Aradról, Vas, Liptó és Veszprém megyékből, ugyszinte Tokajról és a boros-sebesi kerületből. — Szerkesztői nyílt leveles.

Az egyes füzetek 50 krért Bartalits Imre könyvnyomdájában (Budapest, Eszterházy utca 12. sz.) is kaphatók.

JUX-TÁRGY.

Antisemita jux-tárgy (jou-jou) óraláncon hordandó, kapható a „Füstölő“ kiadóhivatalában.

Darabja tiszta ezüstből (a m. kir. fénjelző-hivatal által próbált) 2 frt 50 kr.

Vastagon megeztűstözve 1 frt 50 kr.

Az összeg beutalványozása esetében bérmentve.

Utánvétellel küldve a postaköltséget megrendelőt illeti.

Beszélgetés az arany-oroszlány kávéházban Eszéken.

Pepi bácsi: Ejnye Kálmán, mit gondolsz, ki fecsegte ki a titkot a kandidáló bizottság tagjai közül, hogy Dr. Tóth Pál tanácsnoki kijelölése mellett csak a zsidó Rósa és Lichtenberger szavaztak?

Durák Kálmán: Talán csak nem hiszed, hogy keresztény volt?

Pepi bácsi: Nem én, de mégis szeretném tudni véleményedet.

Durák Kálmán: Én úgy gondolom, hogy az volt, aki várja a kitüntetések.

Pepi bácsi: Ertelek, de én nem hiszem, hogy olyan zsidó, mint ő, kapjon kitüntetést.

Durák Kálmán: Dehogy nem kaphat, hiszen a biztos az ajánlatot már rég megtette. Ugy hallom, hogy olyan kitüntetést fog kapni, a milyent egy szögédi ember se.

Pepi bácsi: Igazán, na ha igazat mondasz, akkor ezután himni fogok neked.

Durák Kálmán: No majd meglátod, a zsidók már előre készülnek az örömnappra, és Izsó zsidó olyan lakomát fog rendezni, hogy különb lesz a rabbinál.

Pepi bácsi: Ugyan mond csak, hogy valjon a kegyelmes ur részt fog-e venni a zsidó lakomán?

Durák Kálmán: Ugy hiszem, hogy igen, bár a multkor Izsó estélyén részt nem vett, azonban mindez másképp lesz, hogyha ő zsidósága valóságos nagyságos ur lesz.

Pepi bácsi: De hát mit fog mondani mindezekhez Istóczy és a „Füstölő“?

Durák Kálmán: Törődik is vele a biztos, akár mit mondanak, nem is olvassa el lapjukat, bár két plajbászszal megjegyzik a vonatkozó közleményeket.

Pepi bácsi: Na, ha így van a dolog: akkor én is zsidó leszek, és ezután mindent kifecsegek a — „Füstölő“-nek.

FEJTÖRŐ.

Beküldé a 2183-ik előfzető.

- 27 76 66 51 119 99 Iezig, nyájadból ilyen nem lesz soha.
- 127 139 134 Borzadály kifejezése.
- 11 121 42 63 Izzigell egy tából eszik.
- 45 61 Tiltó szó.
- 137 47 84 102 Sok mamilében ez a neve.
- 2 Betti az a-b-c-ből.
- 35 55 106 9 82 A diót szereti.
- 54 104 116 Iezig gyakran megkeresztelti.
- 50 83 122 Tagadó szó.
- 52 129 Phinkelesz Khóbi tollszedéskor is az volt már.
- 86 73 23 48 97 A zsidó pokolba is elmegy érte.
- 14 107 57 Hordót tisztítják vele.
- 25 68 Sajgó sebünkre tapasz.
- 80 49 88 8 111 95 A zsidók nagyon szeretik.
- 6 72 7 135 Többnyire minden órán feltalálod.
- 133 64 136 Husz van minden embernek.
- 101 115 70 120 65 38 132 Város, Esztergom megyében.
- 126 1 20 Orrát tekintve Iezig vele versenyez, különben madár.
- 67 46 53 124 43 Lisztnek nem, de Munkácsynak a zsidók is állítanak ilyen.
- 108 37 91 69 117 Vetéseinket emészt.
- 75 59 38 128 Keresztnév.
- 125 105 113 10 16 A kutya megveszi, a zsidó megveszi.
- 90 4 31 110 94 Örökös lakhelyünk ilyen.
- 39 98 109 130 Inre magyar király testvérét ide záratta.
- 17 81 60 79 Madarak ruhája.
- 13 103 30 76 198 62 22 5 Hét főbűn egyike.
- 21 44 131 18 56 114 34 3 06 71 A kik valamit nem hisznek, azok így szoktak tenni.
- 93 78 Tanár s tanító tesz így.
- 40 77 A házalót és drótot igen ismeri.
- 24 92 19 58 112 28 Zsidónál husvét eladeld.
- 123 15 41 29 100 74 89 85 Magyar erény.
- 12 87 36 Iezig a ludét szereti.

1—139 Schmüle mennyeközje alkalmával ordítottat ezen dal, a körmagyart járó és a czukros víztől felhevült zsidógyerekektől

Megfejtési határidő június 20-ika.

A helyesen megfejtők közül az első egy ezüstözött jou-jou-t, a második 500 ragaszték, a harmadik a „Bűnös nő“ című két kötetes regényt kapja.

A „Füstölő“ 7. számában foglalt „Fejtörő“ megfejtése:

„A zsidóban a legfőbb baj
Nem a vallás, hanem a faj.“

Helyes megfejtését a következő t. előfzetőink küldték be: Nagy Lajos, Medvécs Károly, Bérczi Gábor, Horváth Károly, Vas István, Sólmos Eudre, Vadász Péter, Braun Gerő, Pribenszky Magdolna, Blum Béla, Herényi József, Kutassy Jenő, Bodó Károly, Albert János, Boros Benedek, Antal Imre, Kis Z., B. Sándor, Bence Ferenc, Hormay István, Jelinek Ádám, A gyula-jovanczai tanítók, Daróczi János, Kuttner András, Schvarcz Dezső, Futó János, Romy Andr. Schmölczér Károly.

A kitűzött jutalmakat Horváth Károly, a gyula-jovanczai tanítók, Pribenszky Magdolna, Bence Ferenc és Futó János t. előfzetőink nyerték.

Szerkesztői üzenetek.

St. S. A czimet illetőleg kiadóhivatalunk intézkedett — P. M. Magánlevélben. — Balambér. Jövő számunkban hozni fogjuk. — M. J. „Itt nyugszik“... a papirkosárban. Jobbat kérünk. — Czírom. Igen köszönjük ügyünk iránti jóakarátát. Karlsbadból a példányok visszajöttek. — Pipaszurkáló. Későn jött. A jövő számban hozzuk. Üdvözlöt. — Szálka M. B. Kijavítva jöhet — valamikor. — Kis goj. Jönni fog. — Sz. Sz. B. Margitta. Ily hosszú csak helyi érdekű közlemények részére nincs helyünk. Mást, rövidet kérünk. A czikk írójának nevét a szerkesztőségnek tudnia kell. — Pipaszopóka. Talán az őszszel. — m. n. A folytatásokat várjuk. Ugy lesz, a mint kívánja. — Klapecz Dalfi. Térésüké miatt kisorsult — F. D. A „Füstölőben“ megjelent közlemények illusztrálását nem kívánjuk. Eredeteiket kérünk. — R-cz S-a. A „Füstölő“ naptárban. — T. T. Ön egy antisemita féle heti előlapot óhajt, míg a „Füstölő“ nem lesz azzá. Ajánljuk a „Bolond Istók“-ot. — Tömjénfűst. Talán a jövő számban. — Egy kikeresztelt zsidó de azért zsidó. Szelleműs ömlengéseit a 17. számmal jelöltük meg. Alkalmilag „Zsidó förmedvények“ cím alatt kiadjuk a beérkezett és még beérkezendő többi karcolatokkal együtt. A munka megjelent után számíthat az ingyenpéldányra, a mely példányt majd a Lipót-mezőn fogja átvenni, mert úgy látszik, hogy a „Füstölő“ füstje kifüstölte önnök esztét. (?) — B. F. A—t. d—j. Eddig beküldött czikkeiket felhasználjuk. Legjobb meggyőződés szerint tenni. — X. A szatyra nagyon éles sorokban. — M. R. Mi közteményekért fizesület-díjat nem adunk, ha csak valami első rangú író nem tisztelti meg lapunkat. — B. M. (Kunszentmiklós.) Nagysádnak minden látogat meg becses munkáival? A majálisból talán júniális lesz, mert hallgat? — „Ermellék“ szerkesztőségének. Lapunkat elküldtük. A csereviszonyra felkérjük, hogy nemes törekvéseit figyelemmel kíséressük. — Több kéziratról jövőre.

➡ Mult számunkhoz mellékelt ragasztékák ára 100 db. 30 kr. 1000 db. 2 ft 50 kr. Ha az összeg posta utalványon előre küldetik be: bermentve.

A „Füstölő“ kiadóhivatala.

Csak keresztényeknél vásároljunk.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: **BARTALITS IMRE.** — A FÜSTÖT EREGETI: **KÉNKŐ.**

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondsor vagy ennek
térfogata 5 kr.
Nyílttér soronként 20 kr.
Kéziratok nem adának vissza.

A modern Amphion.

Istóczy: Ejnye Móricz be szépen énekelsz.

Mókai: Meghiszem pajtás, de nem teszem ingyért, mert ez olyan fogadott munka, melyet az ember jó pénzért csak elvégez...

Istóczy: Vajjon ki rendelte meg?

Mókai: Hát a multkor egy zsidó banderium jött hozzám sárga esikőkon, az kért meg, hogy az elpusztult Jeruzsálemet itt Magyarországon építesem fel újra, — ennek az érdekében zengedezek.

Istóczy: Bizony pajtás hálátlan feladatra vállalkoztál. Már ha rám biznák, én inkább lennék egy modern Titus, mint Amphion...

Mókai: No tudod pajtás, a poetáknak meg a bolondoknak sok szabad; én pedig mind a kettő vagyok — csak hazafi és diplomata nem.

Istóczy: Oh Móriczleben! Ez már igen régi ujdonság.

Nemzetemhez.

*Kit a tatár s török tönkre nem tett,
Múltadban oly dicső nemzetem!
Nem érzed még elborulni telked,
Nem bánt még a halálsejtelem?
Mért sötétlik neved fényes napja,
Mely világgá küldte sugarát?
Vagy csak sötét elfogultság látja
Leáldozása esthajnalát?*

*Ó nemzetem, nem az elfogultság
Szemkiápráztató játéka ez:
Palaestina férgői a sáskák,
Melyektől fényed homályba vesz!
Ösiséged dús hajlású fája
Lombját veszve, kiaszottan áll:
Kiaszott a szegény pirulásba,
Zsidaidnak gazságainál!*

*Nentsd meg — így kér beteg ösiségünk —
Azt, mi ezer évből fenmaradt!
Nem bírja el sorvadó jólétünk
Azt a sok vérszopó bogarat!
Bizonyítsd be egy lelkes törvényt,
Hogy jó az út Palaestinába,
S mi örömet zsidóvecsernyével
Zengünk hozsannákat reája!...*

Pipaszurkáló.

Havi krónika.

Május.

1-én. A fővárosi zsidók ő felségéhez feliratot intéznek, hogy Mailáth György országbíró helyébe Wahrmant, vagy más valami zsidó capacitást tegyenek, mert a Curia elnöke még saját hivatalának portását sem volt képes szabadlábra helyeztetni, míg ellenben, ha valami zsidó gazember kerül hűvörsre, — azt már 24 óra alatt szárnyra eresztik a jordánok.

5-én. „S z o m b a t” cím alatt egy szellemi zsidó menykőhárító jelenik meg, mivel azonban az csak ordináré cigány kovácsnak való vasból készült, — abból az éjjeli órák csendében forgolódo megnevezetlen tartalmú lajtokra abroncsoknak dolgozzák fel.

11-én. Falk Augiás, a budapesti sornálisták czéhmestere, tekintettel arra, hogy a körül(metél)ményesen megkülönböztetett író-hordák az arczukra és tollaikra tapadt piszkot már nem tudják az e czélra kevésnek bizonyult vezetéki vízzel lemosni, másvilágra sürgönyöz Herculesnek, hogy vezetné keresztül ezek istállóin is Alphaeusz és Peneusz folyóját.

16-án. Jókainál az oroszországi zsidók Magyarországra leendő telepítése érdekében egy küldöttség járt, s őt, mint a „legnagyobb zsidót”, azok pártolására felkérte. Jókai a felhívást elfogadta s hogy az izraelita körökben minél nagyobb eredménnyel működhessék, megválasztatta magát zsidó-esperesnek, mely minőségben közelebb a dohányutczai

templomban a „jövő század” basztard pocsáiról felolvasást fog tartani.

18-án. Fra k n ö i, Szarvasi, Csemegi, (Sz)auspitz, Szarkányi Frigyes, Rókányi Schwarz és több más szittyavérű magyarok az új büntető törvénykönyvből a „tesconkítás” büntetettére vonatkozó paragrafust csalsáltatni akarják az országgyűlésen, mert ezen cselekvény által előidézett hiányos állapot a magasabb egyházi és világi méltóságokra, valamint a tudományos akademiába való jutáshoz igen alkalmas grádusnak bizonyult...

20-án. A belügyministerium az oroszszágból kiűzött zsidócsenák elszállásolhatása czéljából szükséges ideiglenes fa-istállókra pályázatot hirdet, minekfolytán a „Borsszem Jankó” egy offeriben saját szerkesztőségi irodájával együtt a fővárosi zsidó redactions bureaukat olecsón felajánlván, nevezetes megtakarításokra nyilott kilátás.

22-én. Az országgyűlési képviselők között mozgalom indult meg az iránt, hogy, miután a képviselőház szemita tagjai egyre szaporodnak, kikkel a köztük uralkodó börbajok miatt a sokszor kikerülhetlen kézfogas veszélylyel jár, készitessék egy törvényjavaslat, melyben mondják ki: hogy jövőre közegészségi szempontból, vagy tiltassék el az üdvözlés vagy pedig különbség nélkül köteles legyen az ülések ideje alatt minden képviselő keztyűt viselni.

27-én. S z a t m á r, Hont, Baranya stb. stb. megyék a zsidók bevándorlása ellen tiltakozó feliratát elfogadták. Csodálunk is, ha ez a beteg ország, melyen a zsidók már annyi eret vágtak, roppant vérvesztesége daczára is még egypár százezer piócát rakatna testére. De már ekkor a megyeházákat csakugyan bolondok házaivá kellene átalakítani.

29-én. Az „É r m e l l é k” című lap tapintatos szerkesztőjét Ágai(vaj) Adolf, a rongyszedők Petőfije(?) antiszemitiszticus czikkeierít megleczkézi. Ha valaki seper, ki van annak téve, hogy szemét csapódik szeme közé. Így járt az „Érmellék” is. Fáj az a molárnak, ha „l i s z t l o p ó n a k” csufolják; pedig nagyobb irodalmi lisztlopót mint ez a kis véreshurka forma zsidó még a világ nem mutatott fel. Abban az időben, mikor a politika élet itere lüktetni kezdett, nem akadt keresztény író, ki az ellenzékre merte volna nyelvét öltögetni, kerestek hát egy zsidót, s ezt megtalálták Ágai személyében. Ocsmány aquisition volt, de jó hasznát vették, s most a nélkülözhetetlent affectálja. Ebben annyiban igazza is neki, a mennyiben a pöczegődrök tisztogatására is csak kell ember; erre pedig ő, mint zsidó, legalkalmasabbnak igazolta magát. Ilyen fráter számárrugását azért kitüntetésnek kell venni...

30 án. T e n c z e r P á l és Busbak Péter képviselők a fővárosi tanácsülésben oda nyilatkoztak, hogy az oroszországi zsidók Magyarhonnak olyan részében telepittessenek le, hol még zsidók nincsenek, minthogy pedig ez a fereg nemcsak itt, hanem még a holdvilágban is hemzseg, nevezett zsidófil(kó) urakat, kik ilyen furcsa bakokat tánczoltatnak a napirenden — megfigyelés végett a klinikába küldötték. Fogadják őszinte részvételfunktet.

„Ebkövi“ couplettek.

Mikhur én még szhabó vótham, trülly, tralli, hepp
 Még akhur én khódis vótham, trülly, tralli, hepp
 Aszonthák, hojd ni a khecske, trülly hepp
 Mégis khaptam szép menecske, trülly, tralli, hepp.
 Okhos nemzet ez az ünzer, trülly, tralli, hepp*
 Addig próbál, amig nem nyer, trülly, tralli, hepp
 En is vótham szóga elébb, trülly hepp
 Must én thartuk szép goj csheléd, trülly, tralli, hepp.
 Van minálunk sok fess legén, trülly, tralli, hepp
 De khevés van uly fess mint én, trülly, tralli, hepp
 Szerethi is engem Szháli, trülly hepp
 Jubban minth a Phila Számi, trülly, tralli, hepp.
 Szherda, szumbat khüzel megvan, trülly, tralli, hepp
 Khüzte mégis khülünbség van, trülly, tralli, hepp
 Szherdán phiszkos a zsidó faj, trülly hepp
 Hanem szhumbat nézhet a gaj, trülly, tralli, hepp.
 Szhumbati nap szhép a phiaez, trülly, tralli, hepp
 Csopha zsidót khin találhatsz, trülly, tralli, hepp
 Van az utczán olyan illat, trülly hepp
 Hojd az a gaj mind elszhalad, trülly, tralli, hepp.
 Az ünzere zsidó lányuk, trülly, tralli, hepp
 Szhük szuknyákhát veszik rájuk, trülly, tralli, hepp
 A szhük szuknya megfeszüli trülly hepp
 A szagot khi nem ereszthi trülly, tralli, hepp.
 Mulathuk éu ma éjflélig, trülly, tralli, hepp
 Szhálinak lesz majd nachtmúzük trülly, tralli, hepp
 Huz a czhigány edjet-khetót trülly hepp,
 Khap az ószszel edj fej szhóit trülly, tralli, hepp.
 Muszkhaurszág barbár urszág, trülly, tralli, hepp
 Khi lett verve a zsidóság trülly, tralli, hepp
 De ez a jó madjar nemzet, trülly hepp
 Bármit cshaljuk, megthür minkhet trülly, tralli, hepp.
 Bholdog vónának minket itten, trülly tralli hepp
 Cshak a 'Sthóczy hóna éhen, trülly, tralli, hepp
 De cshak attul fhélünk mindig trülly hepp
 Minkhet is majd khifüsthük trülly, tralli, hepp.
 De hisz khünynen nem medjünk ám, trülly, tralli, hepp
 Cshakis vóres cshata után trülly, tralli, hepp
 Fölül lóra a hős Bernát, trülly hepp
 S hurra! — fhutunk khi merre lát, trülly, tralli, hepp

Hogyan lett Telekesy uramból Weisz Márkus?

— Zsidószagu kaland —

Irta: Vas Reszelő.

Mint aféle antiszemita, ki zsidóval még a mennyországban sem szeretnék együtt lenni, azon komoly elhatározással vettem a fővárost nyakamba: hogy csupa magyar és még hozzá keresztény firmáknál teszek bevásárlásokat. Végig mentem tehát a Dorotya utczán s örömmel állottam meg egy kereskedés előtt, mely felett fél öles betűkkel ezen vonzó mondat állott: „Nádasy Ferencz kereskedése.“ Belépek, s hangos jó reggelt kívánok.

— Küd magn! — hangzik egy mustrabirka képu ember pállott ajkairól a válasz.

— Was Si winschn? — kérdi egy kampós orru gyerkőcze, — ki ha lettek volna még e firma semita volta iránt kétségeim, hát ez a kölyök teljesen eloszlatta volna...

— Bocsanat, én nem jó helyen járok, — mondám s azzal kijöttem.

— Der Kherl iz a meschüge, — dörmögött a principális s mérgesen becsapta utánam az ajtót. Mikor az utczára értem, szinte megkönnyebültem, mint az, a ki valami szilaj bika elől megmenekül.

Megyek, megyek s egyre nézegetem a czégtáblákat, — melyeken szebbnél szebb ősi magyar nevek brilliroznak — ugymint: Acsády, Szirmay, Gyarmathy, Zsámbery. No édes istenkém! most már melyik lesz az igazi?

— Én Zsámbery urat keresem, — kiáltám be egy nyitva lévő ajtón.

— Was hat er gefrogt? — kérdi egy öreg, ki épen a „theflint“ igazgatta a nyakán.

Nekem sem kellett ám több, hanem rohantam ki az utcára, — uezu! — egy constabler meg utánam, ki szentül azt hitte, hogy én valamit elloptam a boltból, azért menekülök.

— Halt auf den Goy! — kiált a sarkon álló lovas rendőr pajtásához, ki hogy szinte hozzá hasonló zsidó lehetett, a felkiáltásából tüstént kivethetem.

Hiába lárμάztam, protestáltam, — bekisértek a rendőrségre, hol egy fiatal embernek, (gondolom valami tollnok lehetett,) nagy felindulással kezdtem panaszkodni, hogy engem az átkozottak csak azért kísértek be, mivel én egy zsidó boltból kifutottam.

— Nos! tholálja oraságod valami najd khölnöbseg a zsidó és nem izraelitö khözt? -- rivalgott és szabadon bocsájított.

A szégyen, fáradtság és gyűlölet egészen kimerítettek, s fáradtan rogytam le a legközelebbi kávéház egyik pamlagára, hol eszméletemet vesztettem.

Másnap reggel egy vizözönelötti formájú függönyös ágyban ébredtem fel. Fejem zugott, s daczára, hogy minden erőmet megfeszítettem a visszaemlékezésben, gondolatom összefüggését nem tudtam tovább vinni a kávéházi pamlagnál.

Lelki szemeim előtt folyvást csúfnál csúfabb zsidó arcok lebegtek.

— Istenem! — nyögtem, — hát már nem tudok ezen rémképektől szabadulni?!

Magánbeszédemet olyanforma hang követte, mint mikor valaki nyikorgós cipőben lábhegyen közeledik.

Egyszer csak félrelebben az ágy függönye, s egy nyájas részvevő, de azért rá a nézve mégis rettenetes zsidó arc jelenik meg a függöny nyílásárál; s szeliden kérdi:

— Nu, Herr von Weisz! — wi hámzi geschlöfn? Brauchen Se noch a Ümschlag?

— Irgalmas szent atyám! megint zsidók közé jutottam? hol vagyok én, s kicsoda az ur? — ordítam.

— Nono! Herr Weisz, trinkensz noch a glöz Limonád mit en Brejze-Phülver, Si werdn gleich ge-zünd, — folytatá az előbbi hang.

— Kicsoda az ur?

— Én vodjom a daktór Phulák, a kórház medikosa.

— Hát én?

— Maga meg a Herr von Weisz Veszprémbhül, oki liszthet árulja. Cshok ne is thagadjon, iszen meg-thanáltunk a thárczában a nevit...

Most kezdett előttem világosodni a história. Nálam ugyanis midőn a kávéházban roszul lettem, semmi iromány és névjege nem volt, s így mivel kilétemet nem bírták máskép constatálni, Weisz Márkus veszprémi lisztkereskedőnek véletlenül nálam levő vizitkártyájából azt a következtetést vonták, hogy annak a becses Weisz névnek én vagyok a tulajdonosa, s bevittek valamelyik zsidó kórházba, hol azután, amint arról meggyőződtem, ágyam felett egy táblára ezt írták: „Markus Weisz, Mehlhändler, aus Veszprim.“

Rögtön kiugrottam az ágyból s öltözni kezdettem, de minden erőlködésem hiába volt, mert az orvos intésére tenyeres talpas kórházi szolgák rohantak elő s erőnek erejével levették a lábaimat, sőt, nehogy talán mint a féle hagymázos beteg — ki még a zsidó létét is eltagadja — az emeletből leugorjam, az ágyban lekötözték...

Már most én sem vettem tréfára a dolgot, s valahány szent csak kezem ügyébe akadt, azt mind előszedtem, de ezen dühös magaviseletem csak fokozta helyzetem kínos voltát, mert a zsidó orvos örzöngő állapotomra való tekintetből a tebelnydába leendő szállítatásomról tanácskozott kollégáival, — hol németül, hol latinul, míg végre abban állapodtak meg, hogy ezt megelőzőleg családomnak, respective Weisz Márkusnénak fognak Veszprémbe sürgönyözni.

No még csak az kell! gondolám, hogy ez az igazi Weisz Márkus véletlenül szinte uton legyen s a család pereputyostól az én nyakamra rohanjon.

Eközben ismét cura alá vettek. Egy szolga mediczinát erőszakolt fogaimon át a számba, a másik eczettel dörzsölte halántékomat, a harmadik meg vigasztal, persze zsidóul, hogy „thun Se ziach e biszl trösztin, Herr Weisz, das Weiße die Bucherle und de ganze Mispoche werden glei daj zein!“

Weisz Márkus — nem én, hanem az igazi, — szerencsétlenségemre csakugyan uton volt, de nem Budapest, hanem Bécs felé, s annak egész családja, összesen vagy tizennyolczan — hozzám rohantak.

Mikor ez a sáska had berohant a terembe, oly irtózatosszibaj, lárma, sirás, jagatás keletkezett, hogy majdnem a plafond leszakadt.

Az ágyam függőnye egy perc alatt szét volt tépve s én, ki félelmemben a dunyha alá bujtam, el lettem temetve különféle nagyságu, nemű és illatu zsidótettekkel.

Ki kezemet, ki lábamat, ki mellemet, ki térde-met, ki hátamat csókolta s csak fejem maradt szüzen, — ah de ki tudott volna ennek a förgetegnek sokáig ellentállni? Senki, s így én sem.

Amint arczom láthatóvá lett, egy persz alatt megszűnt a dagasztás, s unisono ordították, hogy „nini! iszen ez nem a phopha, hanem a Telekesy ur!“

Weiszék engemet kicsinytől fogva nagyig mind ismertek, mivel Márkus a családfő szokta volt gab náimat mindig megvenni, s kívül kénytelenségből gyakran kellett érintkeznem.

Amint a tévedés kiderült, s be lett bizonyítva, hogy én csakugyan én, nem pedig Weisz Márkus vagyok — tüstént feloldoztak a kötelgyárosnál készült penitencia alá.

Hogy a „Rettoch“ című és szagu kórház fő-rosa nem győzött eléggé ekszkuzálódni a nagy s a j t ó hiba miatt, melynek sem én, sem ő, sem Weisz Márkus nem volt az oka, — hanem az én zsidó gyűlö-letem, azt mondani sem kell.

JÉRTÉK IDE,

Hep! de nagyszerű világ van,
Ezen gyönyörű országban:
Jámber zsidót nem bántja goj,
Fauteuillejében nyugodtan „phój“.
Lengyel zsidók ide jertek! —
Nálunk jó házára letek!
Magyar kalács, frís pecsenye,
Vár reátok jó esemege.
Tejbe, vajba fítrszét a nép,
Tied leszen mi jó, mi szép.
Hamisitni, csálni, lopni,
Magyart rontni, vérét szopni, —
Lehet itten könnyű szerrel;
Fütyölgethatsz tele szzebel.
Ezen felül tetid áldja:
Journaliszták rút hordója.
Csak az tudja, a ki látja,
Hogy a zsidók Kánaánja.

Dorong.

Kivonat a fővárosi zsidó tanács ülésből.

Főpolgármester: Részint tisztelt s részint nem tisztelt közgyűlés! (Egy hang: Micsoda ostoba beszéd ez?) Igenis csak részint tisztelt, mert itt számos zsidót is látok, azokat én pedig úgy tisztelném, ha távol volnának. (Egy másik hang: „Ki kell őket dobni.“)

Főpolgármester: Kérem, mi itt nem kuglizunk, hogy dobálással töltsük az időt. Tehát a ki itt kivülem beszélni akar, az hallgasson. (Folytatja.) Tekintettel arra: miszerint a legelső polgármester Ádám is zsidó volt (Közbeküldés: Nem igaz! luteránus volt!)

Főpolgármester: Mindegy, akár mi ördög volt, —
Egy zsidó: Igen, zsidó volt, mert feltett sapkával evett.

Egy keresztény: Hazudik az ur, mert akkor még sapka nem is volt.

Főpolgármester: Az seczko jedno, volt czilinder, kalap. Alzo, mivel tulajdonkép mi is csak kikeresztelt zsidók vagyunk, indítványozom: hogy küldjünk az oroszországi zsidók elé 5000 forspontot. (Eljelen Helyes!)

Okányi Schwarz: És 5000 sült libát.

Több zsidó: Fogjuk magunkat kocsijaink elé, úgy húzzuk be őket Magyarhonba.

Egy keresztény: Illik is már, hogy egyszer matagotokat tegyék lóvá, ne mindig minket.

Szomorúbak: Leghelyesebb lenne őket a veres tengerbe hajtani!

Fux: Hátha megint száraz lábbal mennek rajta keresztül.

Másik keresztény: Tereljük be őket az aggteleki barlangba.

Polgármester: Hát azután?

Másik keresztény: Hát azután gyujtsunk meg benne valami ezer mázsa einschlagot, és befalazzuk őket. (Nagy zaj. Helyeslés. Eljelen!)

Főpolgármester: E szerint önök nem hajlandók feliratot intézni a képviselőházhoz, azért határozzuk a következőket:

Szatmár megye átírata tudomásul vétetik s a felirat mellőztetik, mert tekintve, hogy Budapesten a köztisztviselők kétharmadát, s az újságírók felét orthodox és egyéb ox zsidók képezik, kik a ministeriumokban,

katonai körökben az első folyamodási és főlebbviteli bíróságok, sőt még a katolikus clerus keblében is kiterjedt rokoni összeköttetésekkel bírnak.

Egy hang: Ez már csak kézzelfogható hazugság.

Másik hang: Hát mikor Fraknoi apát, Poór kanonok és Mezey képviselő reverendába öltöztött, az atyafiai talán agyonverette?

Főpolgármester: Nye kries! Tehát mondom, mivel ezzel az illatos nátióval mi itt mint a siami ikrek annyira össze vagyunk növe, hogy egyikünknek operációja okvetlenül a másik halálát vonná maga után —

Egy hang: Hát kit ért ön az „egyik“ és kit a „másik“ alatt?

Főpolgármester: No az „egyik“ alatt a zsidókat, a „másik“ alatt meg magunkat értem,

Egy hang: Akkor se baj, — tehát operáljuk a „másikat“ hadd halljon meg az „egyik“, vagyis a zsidó...

Több zsidó: Rendre, rendre!!!

Egy hang: Mit bánom én? hát csak hadd haljon rendre a többi zsidó is...

Főpolgármester: Ezen és még sok elő nem hozható okoknál fogva, mi a zsidókat repedt fazékként körülrdóztott (testi, lelki) szegény főváros mostoha atyái a saját ös szer o g g y a n á s u n k veszélyét —

Több hang: Micsoda disznóságot beszél ez az ember?!

Főpolgármester: Kövessék meg magukat az urak, s nyissák ki füleiket, mert én nem ty, hanem gy betűt használtam kifejezésemben.

Több hang: Az már más.

Főpolgármester: Tehát mi, a zsidókkal körülrdóztott fővárosi atyák ös szer o g g y a n á s u n k veszélyét kikerülendők, Szatmár megye feliratát egyszerűen tudomásul vesszük, sőt a muszka zsidók részére még 50 kr. rendkívüli segélyt is megszavazunk, s hogy pedig toleranciánk még eclatánusabb bizonyítékát adjuk a publikumnak, indítványozom: miszerint egyenlőség tekintetéből vessük magunkat alá, mi jelenlevők azon keleti mütétnek, n.ellyel zsidó polgártársaink újdonszülött esecsemőiket a hitbe felavatni szokták.

(Alig hangzott el az utolsó szó, a zsidókon és város atyákon kívül mindenki kalapja után nyult s nyakra főre rohantak ki a lépesökön.)

A főpolgármester korszerű indítványát a hátramaradtak általános lelkesedés mellett elfogadták s még azon ülésben átiratot intéztek a helybeli főrabbinushoz, hogy az a felavatási actus ünnepélyes keresztülvitelére a dohányutczai templomban tűzzön ki határnapot. Ezzel a gyűlés szétoszlott.

Bravour!

Jűth elejbém ejd büszke gaj,
Antiszemith lehetett;
Nem thodik már, rám oly thoresa,
Janus szemekket vehett.
Ojd meg 'jedthem Gatt im Himmel!
De nem thürtént shemmi baj,
A hogyan jött, ojd el is ment
Az a janus büszke gaj.
No én azihán! (mikhur elment)
Lefözthem a gajim léb'
Mothatham zsebbe nekhi
Mind a khét khézel fűgét.

Maczesz.

A gojím nyűzőja.

Paródiá „Én vagyok a falu rossza“ után.

Én vagyok a zsidó ganef egyedül,
Utál engem minden gojím szívéből.
Sem a tátim, sem a máámim nem volt jó,
Fúrta volna át fejünket réges-rég egy óngolyó

Nincsen annyi tenger pénz a világon,
Mi betöltné az én rút kapsziszágot;
De ha egyszer a gojimat kifosztám;
Bevesz engem nagyobb város, ur leszek pénz piacán.

Mámileben Iczigjének neveznek,
Nem tehetek róla pénz, — hogy szeretlek.
Azt az egyet veré táti fejembe:
Pérez boldogit, pénzért nyúzzaak, gojt egész életembe.

Én vagyok a zsidó ganef egyedül,
Gyűlöl engem minden gojím szívéből;
De fogadom ezután jobban családok,
Hadd jussanak koldusbotra ezen bárgyu gojimok.

Pipakapak.

Kivonat a mennyei vöröskönyvből.

III.

Petőfi levele az írói kör elnökéhez.

TARTALOM: — A mennyei Gervay által okozott késedelem analogiája. — Egy irodalmi test(ület), melynek tagjai kirándulnak. — Agay feresdel kuruzslásai. — Hogyan lett Jókay Cziromból rácz-ürmis? vagyis megfertése a talányak, hogy ki írta a „Gottterhalte“ szövegét. — Halál, mely után nem következik felláadás. — A „Pester Lloyd“ büdösferges páholya. — Petőfi szellemének semmi köze a „Gesam m te A r m e e“-hoz. — Egy magyar írói egyesület, melynek nem derogál rongyot szedni. Párcsa praedictum melynek kimondása előtt azt kell előrebocsátani hogy: „mit Respect...“

Sir! Mintha csak itt is Gervay volna a fődirector, olyan késedelmesen járnak a posták, pedig úgy tudom, szent Mihály lovai részére a szénát még nem zsidók liferálják, s így azok jobb futók lehetnének.

Innét van az: hogy én az alföldi (no, mert most innét fölülről nekem nemesak mint hajdan Debreczen tájeka, hanem az egész világ alföld) eseményekről oly sokáig értesülök.

Eleinte megvallom, azt hittem — itt is előbb elolvassák a postán a hírlapokat, s azután juttatják az előfizetők kezéhez, de csalódtam, mert itt azokon a zsidó gyerekek segélyével szerkesztett magyarországi újságokon az ördög sem kap...

Hanem ad rem! Olvastam hogy az én nevemre kereszttelt kör néhány tagja kirándult (Debreczenbe) s alig tudtak helyretenni. Bizony nagy baj ez a szellemi ficzamosdás önöknel, hol még csak egy valamire való doctor sincs kéznél s olyan Ágai-féle ferescellel kuruzsoltatják magukat.

Jókai toasztja felett roppant hasrágást kaptam, s ha be nem vágok egy liter Gombos-féle tincturát, hát szent: hogy mai napon is olyan göresös rángatózásban szenvedek, mint az önök irodalmi viszonyai.

Bagoly mondja a verébnek: „nagyfejű“ no hiszen édes Móricz! a kit most már visszaról akár Cziromnak is lehetne nevezni, te ugyan eltaláltad a szarva között a tőgyit s így lefőzted magadat, miként az édes ürmösnek szánt mustot szokás.

Van is hidd el hasonlatosság e fluidum és te közted. Azt is, meg tégedet is befújtattak, de a mi annak javára szolgált, az tégedet elrontott, mert borív ember létedre tudnod kell: hogyha műnyelven

szólva a szőlő levél forralt állapotban, légmentesen zárják hordóba, az mindvégig édes marad, és soha meg nem ecetesül — te meg mióta beléd fojtották a szabadelvöltséget, azóta olyan forma szagod van, mintha te irtad volna a „Gottterhalte“ szövegét...

Ej Móriczlebn! „Welche Wendung durch Gottes Fügung!“ Aprehendáod, hogy a lantot karddal cseréltem fel — és ennek következtében elstem... Hisz te meg feketesárga színórt váltál szivedre, s szinte beállottál Tisza regementjébe és hasonlóképpen elstem.

Minő különbség van mindazáltal a te és az én elesésem közt?! Engem az elesés feltámasztott, te pedig az által agyonhaltad magad s még csak az a vigasztalásod sem lesz: hogy velem az égi buffetben együtt szívhasd a kospallagit, mert te a féle tiszteltbeli zsidó létedre Ábrahám keblébe jutsz, hol már a „Pester Lloyd“ bérelt is számodra egy büdösferges páholyt.

Köszönöm a megemlékezést, de nem iszom belőle. Az én szellemem nem szorult arra, hogy te olyan ricsét felköszöntővel vedd el az ápitusát, mely a „Talpra magyar!“ szerzőjének felemlítésével kezdődik, és a „Gesam m te A r m e e“ életésével végződik.

Móriczlebn! Te úgy látszik nem édes, hanem rácz ürmössé váltál, s mintha csak rabliferáns akaró lenni, olyan nagyon szeretsz koketirozni a bosnyákokkal, meg a németekkel.

Igaz-e, hogy már atyádfiai is kitagadtak — nem annyira fázizeusi politikád, mint zsidó szerelmed miatt? No ha nem, hát az bizony nagy kár.

Ejnye, tisztelt elnök ur! akarom mondani sire! egy kissé el is rugaszkodtam a themától. Hát izé, csak azt akarom mondani, hogyan tudnak önök egy olyan irodalmi moslékon felnevelkedett szemita teknős békát körükbe fogadni, mint Ágai Adolf? ki Sólymárott is úgy eldobta (másképp kellett volna kifejeznie) a tisztesség kalapács nyelét a közszemérem kontójára tett mozdulatlan célzásával, hogy érdemes lett volna érte megegyszer felszabóendrézni.

Mikor én oda lent jártam, akkor csak a zsidók szedték a rongyot, de már most látom, önök is beleváltak a piszkos mesterségbe — különben ezt az irodalmi szarkát nem vették volna be.

Gróf Apponyit, ki egy a „Pesti Naplóba“-ba irt cikkével itt az antiszemita kaszinóban nagy eroberungot csinált, csókoltatom. Ha sok utánzója akad, akkor olyan becspett állapotban történni szokott kimondhatlan esekelvényekre emlékeztető praedictumú uraságok mint (tisztesség szólván) Oká(d)nyi Schwartz és társai Palaestinában fogják a levegőt rontani.

Sztrakák.

A rászrehajlatlan bfró.

„Részrebajol Náthán, a bíró“ — Rút rágalom ez csak; Hisz mindkét féltől: elveszi az aranyat!

Egy isten.

Jegztisztában valja az „egy isten“ — a zsidó nép, És ez az „egy isten“ — a mit imád: csak a pénz.

Az igazságos könyvkereskedő.

Rosenblitz: Felirtha annak a gojnak azt a 20 krajczáros könyveth?

Segéd: Nem tudom bizonyosan.

Rosenblitz: Jüvöre ha nem thud valamith bhizonyosan, akhor inkhább khétszer khell felirni, merth nem akharom, hodj igazságtalanok legyünk.

MACZESZ.

* Ha költőink költészetünknek lantosai, Ágai Adolf lett — kintornása.

* Ágaileben Jákob lajtorját kéri istentől, hogy azon Liszt szellemének magaslatára emelkedhessek.

* Ágai Adolf azt tartja felülünk, hogy rosz keresztények vagyunk, mert nem viseljük önmegadással a mi legnagyobb keresztünket, a — zsidókat.

* Ágai Adolf bebizonyította, hogy ő jobb keresztény bármelyikünknel. Mily megvetendő gyűlöletes gűnynek lett tárgyává a „Borszem Jankó“-ban Karácsonyi Guidó gróf erény-jutalmazó alapítványa, és Ágaileben mégis mindenem tul tette magát, s nem átalott Solymáron a nagyszivű gróf asztalához ülni — — potyázni.

* Ágaileben denique mindenütt kimutatja a foga — hagymáját. Elmegy Solymárra az — erény jutalmazási ünnepélyre, s kirukkol legnagyobb bűnével, a — vicceléssel.

* A cigány „Zsidó, zsidó, rongyos zsidó“ kezdetű nótát fujta. Ábrahámnak egyik kóser ivadékát

bántotta ez a dal, s boszuságában erre a nótára gyujtott: „Klarinétos az én nótám fujja.“

* Liszt kézzelfoghatólag bebizonyította, hogy a zsidók a zenészet kincstárában is — — lopnak. Csak most tudom, hogy honnét erednek az ilyféle nóták: „Loptam lovat, lopok is.“

* A budapesti zsidó-dámák körében egy jótékony czélú egyesület alakult avégre, hogy ingyenes koldustársznnyákat varrjanak s osztogassanak ki azon keresztény uraságok között, akiket thalmud-lelkiismeretű apáik kivierundzwanzigoltak.

* A zsidók tiltakoznak azon ráfogás ellen, hogy ők a nép erkölcesinek — megmetyelzői. Ellenkezőleg ők a — — kitisztítói.

* Kár, hogy a fokhagymának ízén kívül nincs még delej-hatása is. Akkor az arannyal és ezüsttel megrakott zsidókat ki lehetne vele csalni — — Palestina-ba.

* Mikor a zsidót váltóhamisítás miatt a kóterba drukkolták, azt gondolta magában, hogy „munka után édes a nyugalom.“

Pipaszurkáló.

(Mindezek után pedig nézzétek meg a „Borszem Jankó“ pünkösdi napi számát és é g e s s é t e k meg.)

Hirlapnyilatkozatok a tiszta-eszlári leány „vágás“-ról.

A „Hon“ Igaz, hogy a zsidó husvét ünnepek alkalmával négy zsidó rabbi és egy sakter Tiszta-Eszláron egy keresztény magyar leányt becsaltak a zsinagógába, kezét hátra kötötték s vérét véve a szokásos vallásos czéla feláldozták. De téves a t hinni, hogy vallásos rajongásból a leány húsát megették és szívében megosztottak volna; — csakis a vérét vették és használták föl a szokásos husvét áldozathoz, a tetemét pedig a közigazgatási és törvénykezési hatóság ünnepélyes kivonulása mellett elásták. Tehát nincs baj.

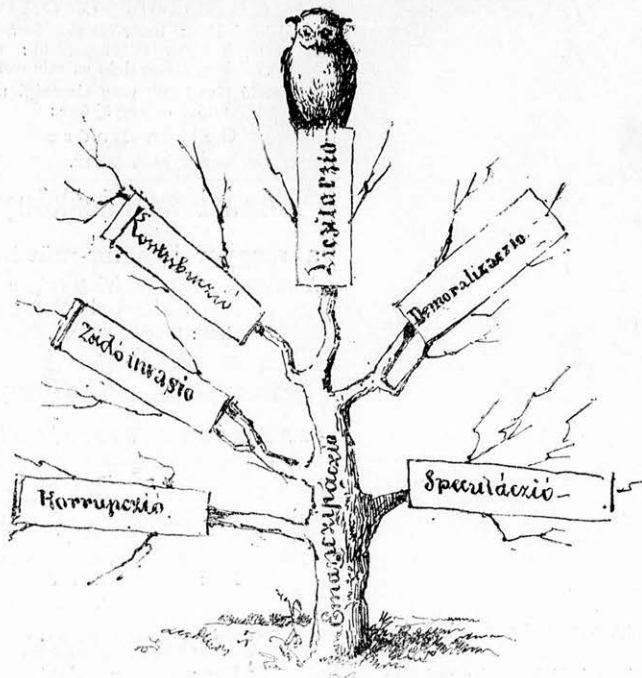
Egyetértés: A tiszta-eszlári leány esetére meg kell jegeyznünk, hogy a zsidók nem ették meg a leányt, csak a vérét vették, és a szolgabíróság és pandurság fényteltjes kirukkolásával eltemették.

Pesti Napló: Botrányos zsidóellenes tüntetésről értesitenek bennünket Tiszta-Eszlárról. Ugyanis a miatt, hogy a zsidók egy keresztény, 14 éves magyar leányt, az egyiptomi gyermekek leölése és onnét való kijövetelük emlékére ült husvét ünnepek alkalmával vallásos czélból leölték, a barbár keresztény lakosság felzúdult; sikerült azonban a rendzavárókat a rendőrségnek, és az erélyes felső-dadai járásszolgabírósnak megfékezni és fölvilágosítani. Ohajtandó volna, hogy a bősziált csöcselék által megfélemlített szegény zsidóáldozatok, kiállott ijedtségükért illő kárpótlásban részesítsenek; a vallásos szertartást háborgatni akaró vad csöcselék kolompópai pedig, valamint a lány együgyű anyja, — ki nagy részben oka az egész zavargásnak, — méltó büntetésüket elnyerjék.

Pester Lloyd: Tiszta-Eszlárról írják, hogy Magyarországra bevonult muszka-zsidó fajrokonaink ott fényesen ülték meg a peskha ünnepét. Az áldozathoz szükséges goj vér nyereése végett, hogy fajunknak a magyar nemzet iránti rokonszenve ez által is kitüntetve legyen — egy magyar leányt vág-tak le áldozatáink. A szertartáshoz a közigazgatási valamint a bírói hatóság is meghívott s ez egész hivatalos paráddal ki is rukkolt, mi az ünnepély fényét nem csekély részben emelte. Botrányos azonban a keresztény lakosságnak — mely majdnem megzavarta a fényes ünnepélyt — vallásos türelmetlensége. s még inkább a szemtelen jajgatás, mit a goj leány anyja elkötvetett.

Mai számunkhoz félív melléklet van csatolva.

Magyarország hét csapása.

Hét jó, — egy se jó!

BARTALITS IMRE kiadó-hivatalában

Budapest VIII., Eszterházy-utcza 12. sz.

megjelent és megrendelhető:

A KÖZSÉG JEGYZŐI ÉS KÖRJEGYZŐI HIVATAL.

MINTÁKKAL.

A legújabb törvények és ministeri rendeletek szerint egészen utjonan átdolgozott

második kiadás.

A községi előjárók és a jegyzők szigorlatra készülő használatára

irta: Kassay Adolf.

Nem lehet tagadni, hogy a napenként keletkező számos törvények, min. rendeletek és utasítások felette megnehezítik a községi jegyző helyzetét, s mind azt — sokszor teendőik között — gyorsan át tanulmányozni alig van idejük, az e részben kiadott művek pedig a gyakorlati igényeknek nem felelnek meg. — E műnek feladata a törvények tömkelegében egy vezérfonalat adni a jegyzők kezébe, mi nekik az eljárásban könnyebbséget nyújtani iparkodott, midán mind elméleti mind gyakorlati irányban kifejtteni törekedett mind azt, a mi a községi élet teendőihez tartozik. — Hogy e mű hivatásának eddig is megfelelt, igazolja az, hogy második egészen a mostani viszonyoknak megfelelőleg — javított s bővített kiadásban jelent meg.

Mind a négy községi mű együtt és egyszerre rendel meg, 3 frt 60 kr helyett csak 3 frt. (Az összeg beutalványozása mellett bérmentve)

Ezen mű nem csak a közigazgatási és törvénykezési ügyekben irányadónál és kézikönyvül, hanem a jegyzők szigorlatra készülőeknek is tankönyvül szolgál.

Ezen lézagnpótló mű ára füve 1 frt 50 kr.

A MEZEI RENDŐRI TÖRVÉNY

a mai érvényében

az ide vonatkozó törvények és ministeri rendeletekkel ellátva.

Kir. bíróságok, közij. hatóságok, ügyvédek, községi előjárók és földbirtokosok számára.

Irománypéldákkal.

Irtá: KASSAY ADOLF.

A büntető törvények életbeléptetéséről szóló 1880-ik évi 37. t. cz. 8-ik §-a által fenntartott törvények közé tartozik az 1840-ik mezei rendőri törvény is. Ezen törvény a későbbi törvények által nagy változást szenvedett.

Nem csekély feladat tehát kifürkészni azt, hogy a későbbi törvények mit tartottak fenn az 1840-ik t. czikkből, s melyek a későbbi törvényeknek azon szakaszai, a melyek azokat felváltják.

A különböző intézkedéseket tartalmazó 1840. 9. t. czikkből különböző szaktörvények tettek változtatást, melyek megzavarják azon egyöntetűséget, a mely az oly sokfelé igazó törvényül felette szükséges volna, hosszash, s behatárolható tanulmányozási tárgyul azon szakaszok összehasonlítására, és értelmeinek helyes felfogására, de az illetőség tekintetében is számos összehitkozések merülhetnek fel.

Nincs egy törvény sem, a mely oly mélyen érdekelné a földbirtokos osztályt, bíróságokat, mint a mezei rendőri törvény.

E mű könnyebbséget akarván nyújtani, az újabb törvények által felhagyott 1840. 9. t. cz. szakaszait és a későbbi törvényeknek ide vonatkozó szabályait magyarázva adja elő, hogy a szerint mind a felek, mind a bíróságok, hatóságok tájékozhatssak magukat.

Ára ezen műnek bérmentes szétküldésével csak 50 kr.

A községi birói hivatal,

valgys:

a községi birák hatásköre és teendői törvénykezési és közigazgatási tekintetben.

irománypéldákkal.

A legújabb törvények és ministeri rendeletek szerint

irtá: KASSAY ADOLF.

Napjainkban, midán mind a törvénykezési mind a közigazgatási szabai a községi bíró kezén szorvódnak át, midán számos közigazgatási és polgári törvények keletkeznek, melyek az előbbiek szabályokat és ezekkel összekötött eljárást (a melyeknek ismeretét a községi birák már megszerezték), újakkal váltják fel, ugy hogy ezeknek tömkelegében azon fonalat, melyet a bíró hatásköréhez tartozó ügyekben követnie kell, hogy társalossággal lehet felállítani. A ki tehát a törvények újabb és újabb alkotásait ügyelemtel nem kíséri, azon tömkelegéből, melybe a reznek az újabbakkal felváltása sodorhatja. — aligha bír kibontakozni.

Mind a törvénykezési, mind a közigazgatási eljárásnál e művel egy vezérfonalat kívantunk a községi birák kezébe adni, mely nekik hivatászerű eljárásaikban némi útmutatást fog nyújtani.

Ára ezen nagyérdékű műnek füve 1 frt.

A KÖZSÉGI ELŐLJÁRÓSÁG

hatásköre és teendői

a büntető ügyek körül.

Az új büntetőtörvények és ministeri rendeletek szellemében.

Irománypéldákkal.

Irtá: KASSAY ADOLF.

Ezen mű a büntető cselekvényeket a bírói illetőség szerint osztályozva adja elő, t. i. hogy a büntényekben kivül, mely vétségek tartoznak a kir. törvényszéknek, mely vétségek és kihágások a kir. járásbírák, és mely kihágások a közigazgatási hatóságok hatáskörébe, mely osztályozás tájékozást nyújtand a bírói illetőség iránt. Továbbá:

Előadja a községi előljáróságnak a büntető ügyek körül teendőit, t. i. hogy miképen kell a községben elkövetett büntetendő cselekmények, a tettesek, bűnyomok felfedezése körül az új büntetőtörvények szellemében eljárni. — Ezen mű tehát e tekintetben is nagy hiányt pótol.

Ára ezen műnek füve 60 kr.

Tulvilági kép.

Zsidó: Khérem tekintethes ördög ör, van már a phukol szá-
mára szénliferánsuk?

Ördög: Itt nem lehet már kohlmarkirozni. Takarodj a pokolba...
Majd veled fütünk. (Megteszi.)

!!! 50% a bolti áron alul !!!

BARTALITS IMRÉ könyvkiadó-hivatalában
Budapesten, VIII., Eszterházy-utca 12. sz.

megjelent és megrendelhető:

„REJTELMES ÉDES.”

Amolyan kicsi korrajzoló társadalmi tanulmányok.

Irta: SZEJKEY OSZKÁR.

Tizenhét iven, szép velinen következő tartalommal jelent meg:

I. Egy adóhátralékos delnő légyottjai, vagyis hogyan lett az ön öcsémuram képviselővé — II. Karperecz és irodalom-történet. — III. Bizonyos szédelgő nagyság fénykorából. — IV. A nagy Cuvier szelleme, Baróth Szabó Dávid szelleme, Hugo Victor számára és egy költő Hiaidor iskolájából.

A jelenkori magyar társadalom erkölcsi fonákosságait valóban életből merített tárgyiból esetleg akként megörökíteni, hogy abból ne csak a komoly gondolkodó, de a szalon is mulatva okulhasson: ezen feladatot tűzte maga elé szerző, „Rejtelmes édes” megírására vállalkozott.

Nem beszéljéket, nem szépirodalmi munkát akart szerző létrehozni, de társadalmi tanulmányainak eredményét igyekezett könnyű vonzó alakban előadni, s azt hisszük, hogy ez sikerült is neki oly mértékben, miszerint a művelt magyar olvasóközönségnek e könyvre e részben mint a *Rejtelmes édes* és némelyre figyelemmel kell lenniük. Műfajbéli tekintetben, pikánsabb és mindamellett szigorúlag szalonias korrajzi tükört a betevés évek magyar társadalmának alig fogja egybeült fűtőlalni azon nemzedékünk, mely emez évized erkölcsi történetében maga is mint szem- és fűtlanu szerepelt; és fokozni fogja e rendkívül élesen találólag színezett társadalmi vázlatok benső értékét a gondolkodó olvasó előtt azon epilog, melyben szerző nem kevésbé szív-üdtő mint melyen bölcselő tiltakozással lép föl napjaink nagy irodalmi díszöségének, Hugo Viktor számarinak korunkat ostromló szózata ellen. De gyakorlati hordereje is van e szingazdag bölcsészeti álmoképek a melylyel itt a társadalmi életünkben a lehető legteremtészetesebb közvetlenséggel merített vázlatokat befejezőmi látjuk; mert kimutatván az íres eseményi javszéklés költészetének káros visszahatását a közművelődésre és az erkölcsiségre, feltárja a költői keblek előtt egyáltal magát az utat, a melyen haladva nagy szolgálatot tehetnek az erkölcsösítés és a társadalmi reform magasabb ügyének ugyanazon elmék, a melyek most meddő érzélgésre és egy gyermektvő idealizmus kötségbehejtőleg unalmas főházaúra pazarolják összes erejüket. Szóval a művelt magyar közönség figyelmét oly műre hívjuk föl, mely a lehető legmulatósabb és a lehető legtanulságosabb is egyáltal.

A 17 ivre terjedő fényes kiállítású s igen érdekes mű ára 2 frt helyett csak 1 frt.

Ugyancsak BARTALITS IMRÉ-nél
rendelhetők meg:

TOURANDOT KOSARA.

Találós kérdések, betűröbuszok, betű-, név- és számrejtvények és függolékül: társas kérdőjáték, zálogváltás és szinnyelv.

Mulattató társalgóul, vagy társasági mulattatóul összegyűjtötte:

Gellén Endre.

Ára csak 30 kr.

Polgári szakácskönyv,

vagyis:

a magyar konyha-művészet.

A takarékoság és izletességre való tekintettel

irta: Lengyel Katicza.

Ára 30 kr.

Szerelmi titoknok

vagyis:

tanácsadó a szerelemben,

hogy miképen kell ismeretséget tenni, ismeretség alatt miképen kell a nő hajlamát megnyerni s a megnyert hajlamot fentartani és magunkat viselni, hogy a nők előtt kedvesek maradjunk.

Számos szerelmi levélmintákkal.

Irta: NAGYBERKI J.

Ára 25 kr.

VIRÁGNYELV.

Irta: Kassay Adolf.

Hatodik javított s bővített kiadás.

Több képpel. — Ára 25 kr.

A SZIV ÖNÜGYVÉDJE

vagyis:

szerelmi levelező könyv

a magyar nép számára,

vagyis alapos utmutatás, hogy kell tiszta magyar nyelven mindennemű sziv-viszonyokban előforduló leveleket és egyéb iratokat fogalmazni és rendesen kiállítani, toldalékkal a családi és közéletben előforduló levelek és egyéb írományok legjobb mintáival ellátva.

Ára 30 kr.

Szerelem és házasság,

vagyis:

az emberi boldogság paradicsomába juthatás mestersége.

Függelékül: Nefelejtsbokor. Eredeti virágnyelv. A virágokra alkalmazott jelesebb költői gondolatok gyűjteménye.

Ára 30 kr.

Leghíresebb és legbővebb egyiptomi nagy álmoskönyv.

Minden eddigi álmoskönyvnél kimerítőbb, csinos képekkel ellátott, valamint hasznos utmutatással arra nézve, miként lehet legbiztosabban nyerni a lutrin.

93 képpel. — 30 kr.

A bécsi Ring-színházi pör vádlottai.

A Ringszínház égésének iszonyú katasztrófája még élénk emlékezetben van mindnyájunk előtt.

A borzasztó tűz „Hoffmann meséi“-nek előadása alkalmával tört ki, s pár perc alatt lángtengerben úszott a monumentális épület. A karzatokról a földszintre tódult ki a néző közönség. Sokan e tolongásban gázoltattak el, s több száz ember a tűzben lelte iszonyú halálát...

A bennégettek utódaira s a sebesültek segélyére több százezret fordítottak, s ezzel is rítul visszaéltek, mert sokan, hogy pénzt kapjanak, hibás jelentést tettek.

A majdnem három hétig tartó tárgyalás folyamát a napilapok igen kimerítően közzölték, s a hazai közönség annak lefolyásáról eleget értesült, ezek ismétlésébe tehát nem bocsátkozhatunk; azonban kellemes dolgot vélünk azzal teljesíteni, midőn a Ring-színházi pör vádlottainak arcképeit mutatjuk be a „Füstölő“ t. olvasóinak.

A vádlottak a következők:

1. Newald lovag, polgármester. — 2. Jauner, színigazgató. — 3. Nitsche. — 4. Breithofer, — 5. Geringer. — 6. Landsteiner, rendőrtanácsos. — 7. Wilhelm, a város építészeti hivatal mérnöke. — 8. Heer, tűzoltó mester.

Jauner igazgató két társával (Nitsche, Geringer,) több havi fogságra ítéltetett.

Rendkívüli kedvezmény

a „Füstölő“ t. előfizetői s olvasói részére.

Viszozni óhajtván azon várakozáson felül tapasztalt pártfogást, melylyel t. előfizetőink bennünket megleptek, mi is meglepetést s rendkívüli kedvezményt kívánunk nyújtani t. előfizetőinknek, midőn a nálunk megjelent, a világirodalom legszebb remekműveit s legérdekesebb regényeit oly mesés kedvezményáron adjuk, ami egészen ajándéknak mondható. Ily olcsó áron a hazában bizonyára még senki sem vett könyveket.

Adjuk inkább kedveskedésből s azért, hogy terjesszük a jó irányú könyveket a zsidó kiadók által a könyvpiacon hurcolt frivol fércmunkák helyett.

👉 Egy-egy kötet ára csak 25 kr. 👈

A rémes éjek. Regény. Brot Alfonzétól. — E nagyszabású és világhírtű új regény szintén a zsidók borzalmas bűneit festi. — Egy rongyos zsidó fiú — mint a háború harcoló kaukázusiak ellen; ez utóbbiak emirjét árulás és mérgezés által hatalmába ejti s rabul magával viszi Párisba; elrabolja kincseit s ezekkel Párisban zsidó hitsorsosai társaságában a legszédelgőbb bankvállalatokat alapítja, báróvá lesz, s arra törekszik, hogy a Rothschildekkel versenyezzen, s így nőül vehesse az emir leányát s ő lehessen az uton emirre. Átteszi kalandos vállalatát Amerikába s itt zsidó felényájaival még szédelgőbb csaló vállalatokba bocsájtkozik. Öngyilkosságok, a keletiek legveszélyesebb mérgezései, hullacserék, a

szerlem kebelrázó drámái s a képzelem minden gondolható borzalmi egyesülnek e megrázó dráma keretében. Érdekes s izgalmas drámájának történetét nem részletezhetjük itt bővebben, nehogy a történet teljes elbeszélésével csökkentjük az olvasónál az olvasók figyelmét. Az újabb korban alig irtak ennél nagyobb szabásu s érdekesebb művet, melyben mégis semmi kétértelmű frivolság nincs s nők is bátran olvashatják. — 5 kötet. (980 oldal) = 1.25 kr.

Az emir leánya. Regény. Brot Alfonzról, folytatása a „Rémes ejek“-nek. Az előbbi regényben szerepelt Walker zsidó bankárt és bárót éri utol a végzet, itt sujtja érdeme szerint a keresztények istene. A keresztény milliók kelnek harczra a zsidó milliók ellen s a keresztény pénz győzi le a zsidót. A keresztény „milliomos kisasszony“, a keresztényi bűnbánat eme példányképe, e megragadó szép leány szerelme és élettragédiája igazán érdekfeszítő. 2 kötet (336 oldal) = 50 kr.

Életképek. Beszélygyűjtemény. Irta: Beniczky Emil. Tartalma: 1. Az első regény. — 2. Az igazán szerető szívek. — 3. Futó csilagok. — 4. Csak az isten tudja. — 1 kötet. (256 oldal) = 25 kr.

Regina. Regény Wilssontól. Az idylli tiszta szerlem költői gyöngye, egy amerikai leány érdekes élettörténetét festi. 2 kötet (308 oldal) = 50 kr.

Egy gombostű. Regény. Saint Germaintól. 1 kötet. (266 oldal.) = 25 kr.

Egy szerencsétlen család. Irta: Charles Hugo. A hirneves író neve eléggé ajánlja a művet. 2 kötet. (312 oldal) = 50 kr.

A nyomorultak. Hugo Victortól. „A nyomorultak“ a regényírók királyának, Hugo Victorinak legmerészebb költői örökbecsű alkotása. Myriel püspöke a keresztényi ajtatosság igazi példánya, valódi szent és hős. Valjean János, a gályarab igazi tragikai alak s Cosette a költői szerlem tiszta hű képe. E mellett a francia forradalom nagy alakjai képezik az érdekes háttért. — 12 kötet. (2304 oldal.) = 3 frt.

Katangvirágok. Beszélygyűjtemény. Irta: Kulcsár József. — Tartalma: — 1. A Kaukázus oroszánnya. — 2. „Domina Mater.“ — 3 Átkos szerlem. — 4. A kétlelkű dalmok. — 1 kötet. (126 oldal.) = 25 kr.

A bűnös nő. Regény Lermina Gyulától. Mint czime mutatja a bűnös nő kinszenvedéseit festi megrázó regénykeretben s e mellett hű képet ad a párisi munkás életből s a törvény termekből. — 2 kötet. (352 oldal.) = 50 kr.

Elbeszélések. Irta: Kazár Emil. — Tartalma: 1. A nagy ház. — 2. Ninea. 3. A régi napok után. 4. A felhők fölött. 5. A szirtfoki vén kastély. 6. Az első csók. 7. Egyszerű történet. 8. Adél rózsája. 9. A sir szélén. — 2 kötet. (392 oldal) = 50 kr.

Az esküdtszék ítélete. Angol regény. — Egy angol lady tiszta s a skót házasságok érdekfeszítő történetét tárgyalmazza. Nők részére kiválóan érdekes regény. — 2 kötet. (360 oldal.) = 50 kr.

Stephenson György a vasutak és gőzmozdonyok embere. Életkép az ifjuság és nép számára. Irta: Horn W. O. Négy aczélképpel. — 1 kötet. (114 oldal, kemény kötésben.) = 25 kr.

Disszonancia. Költemények. Irta: Kulcsár Endre. Tartalmaz 90 költeményt. — 1 kötet (120 oldal.) = 25 kr.

Gulliver utazásai ismeretlen országokban. Swift Jonathántól. Az ifjuság és annak barátjai számára. Négy képpel. — 1 kötet. (220 oldal) = 25 kr.

Robinson Crusoe élete és kalandjai. Angol után átdolgozva. 112 képpel. — 1 kötet. (336 oldal.) = 25 kr.

Szellemi comfortáble. (Humorisztikai gyűjtemény.) Irta: Bus Vitéz. — Tartalma: 1. Ebédutáni vizit. — 2. Csak a crinoline vezet célhoz. — 3. Egy szép asszony receptje. — 4. Aubry. — 5. Valeria eszményképe. — 6 Vajon mit nevezhetett a grófné. — 7. Goddam, meghalhatok. — 8. Borzasztó kaland. — 9. Egy crinoline emlékiratiból. — 10. Mulatság a provincián. — 2 kötet. (340 oldal.) = 50 kr.

E könyvekből csak korlátolt számú példányok állván rendelkezésünkre, a megbízásokat csak addig teljesíthetjük, míg készletünk van; miért is a megrendelések gyors megtételét kérjük.

☛ A megrendelések könnyítése végett postautalványt mellékelünk, a melyen a feltüntetett könyvek közül azok, a melyek a t. megrendelők által nem kívántatnak: egyszerűen áthuzandók.

☛ Minden 5 frtot meghaladó rendelvényt, — ha az összeg postautalványon előre küldetik le, — bérmentve küldjük meg. — Utánvételi megrendeléseknél a postaköltség a rendelt terheli. Kijelentjük azonban, hogy 1 frton aluli megrendeléseket nem teljesíthetünk. ☛

Bartalits Imre
kiadóhivatala.